

Kohtuasi C-153/21

**Euroopa Kohtu kodukorra artikli 98 lõike 1 alusel koostatud
eelotsusetaotluse kokkuvõte**

Saabumise kuupäev:

5. märts 2021

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Tribunal administratif (halduskohus, Luksemburg)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

21. märts 2021

Kaebajad:

A

B

C, kelle seaduslikud esindajad on nende vanemad

Vastustaja:

Ministre de l'Immigration et de l'Asile (sisserände- ja
varjupaigaminister)

**Tribunal administratif du Grand-Duché de Luxembourg (Luksemburgi
Suurhertsogiriigi halduskohus)**

2. koda

KOHTUOTSUS

I. Põhikohtuasja ese

- 1 Hr A ja pr B esitasid kaebuse nõudega tühistada ministre de l'Immigration et de l'Asile'i (sisserände- ja varjupaigaminister, edaspidi „minister“) 8. detsembri 2020. aasta otsus, millega tunnistati nende alaealise lapse C rahvusvahelise kaitse taotlus vastuvõetamatuks ja kohustati neid riigi territooriumilt lahkuma.

II. Õiguslik käsitlus

1. Rahvusvaheline õigus ja liidu õigus

- 2 Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artiklis 24 „Lapse õigused“ on sätestatud:

„[...]“

2. Kõikides lastega seotud toimingutes, mida teevad avalik-õiguslikud asutused või eraõiguslikud institutsioonid, tuleb esikohale seada lapse huvid.

[...]“.

- 3 Direktiivi 2011/95/EL¹ artiklis 23 on sätestatud:

„1. Liikmesriigid tagavad võimaluse perekonna ühtsuse säilitamiseks.

2. Liikmesriigid tagavad rahvusvahelise kaitse saaja pereliikmetele, kes individuaalselt ei kvalifitseeru sellisele kaitsele, õiguse nõuda artiklites 24–35 osutatud hüvesid siseriikliku korra kohaselt ja niivõrd, kuivõrd see on kooskõlas pereliikme isikliku õigusliku seisundiga.

[...]“.

- 4 Direktiivi 2013/32/EL² artikli 33 lõikes 2 on sätestatud:

„Liikmesriigid võivad pidada rahvusvahelise kaitse taotlust vastuvõetamatuks ainult juhul, kui:

a) mõni teine liikmesriik on andnud rahvusvahelise kaitse; [...]“.

- 5 Määruse (EL) nr 604/2013³ (edaspidi ka „Dublini III määrus“) artikli 21 lõikes 1 on sätestatud:

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiiv, mis käsitleb nõudeid, millele kolmandate riikide kodanikud ja kodakondsuseta isikud peavad vastama, et kvalifitseeruda rahvusvahelise kaitse saajaks, ning nõudeid pagulaste või täiendava kaitse saamise kriteeriumidele vastavate isikute ühetaolisele seisundile ja antava kaitse sisule (uuesti sõnastatud) (ELT 2011, L 337, lk 9).

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv rahvusvahelise kaitse seisundi andmise ja äravõtmise menetluse ühiste nõuete kohta (ELT 2013, L 180, lk 60).

³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus, millega kehtestatakse kriteeriumid ja mehhanismid selle liikmesriigi määramiseks, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku või kodakondsuseta isiku esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest (ELT 2013, L 182, lk 31).

„Kui liikmesriik, kellele on esitatud rahvusvahelise kaitse taotlus, leiab, et taotluse läbivaatamise eest vastutab mõni muu liikmesriik, võib ta võimalikult kiiresti ja igal juhul kolme kuu jooksul pärast taotluse esitamist artikli 20 lõikes 2 määratletud tähenduses paluda sellisel muul liikmesriigil taotleja vastu võtta.

[...]“.

- 6 Lõpuks tuginevad pooled ka EIÕK artiklile 3 ja direktiivile 2008/115/EÜ⁴.

2. Liikmesriigi õigus

- 7 18. detsembri 2015. aasta seaduses rahvusvahelise kaitse ja ajutise kaitse kohta (Mémorial A255, 28. detsember 2015) (edaspidi „18. detsembri 2015. aasta seadus“) on sätestatud:

„Artikkel 5

Täieliku teovõimeta alaealisel on õigus esitada rahvusvahelise kaitse taotlus oma vanemate või mõne teise täiskasvanud pereliikme või tema suhtes vanema hooldusõigust omava täiskasvanu kaudu või *ad hoc* halduri kaudu“.

„Artikkel 28

[...]

2. Lisaks juhtudele, kus taotlus jäetakse vastavalt lõikele 1 läbi vaatamata, võib minister teha vastuvõetamatuse otsuse, kontrollimata, kas rahvusvahelise kaitse andmise tingimused on täidetud, järgmistel juhtudel:

- a) rahvusvahelise kaitse on andnud mõni teine Euroopa Liidu liikmesriik; [...]“.

III. Faktilised asjaolud ja menetluse taust

- 8 Süüria kodanikud A ja B said 16. novembril 2018 Kreekas rahvusvahelise kaitse seisundi nii endale kui ka oma alaealistele lastele. Nad esitasid 17. detsembril 2019 enda ja oma laste jaoks rahvusvahelise kaitse taotluse Luksemburgi Suurhertsogiriigis. Nad esitasid 27. jaanuaril 2020 rahvusvahelise kaitse taotluse oma lapse C jaoks, kes oli vahepeal sündinud Luksemburgi Suurhertsogiriigis.
- 9 Luksemburgi ametiasutused palusid 11. veebruaril 2020 Kreeka ametiasutustel A, B ja nende alaealised lapsed direktiivi 2008/115/EÜ alusel tagasi võtta; Kreeka ametiasutused rahuldasi selle taotluse 12. veebruaril 2020.

⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta direktiiv ühiste nõuete ja korra kohta liikmesriikides ebaseaduslikult viibivate kolmandate riikide kodanike tagasisaatmisel (ELT 2008, L 348, lk 98).

- 10 Minister tunnistas 13. veebruari 2020. aasta otsusega rahvusvahelise kaitse taotlused 18. detsembri 2015. aasta seaduse artikli 28 lõike 2 punkti a alusel vastuvõetamatuks põhjendusega, et kaebajad on saanud pagulasseisundi Kreekas, ning andis neile korralduse riigist lahkuda.
- 11 Kaebajad esitasid 4. märtsil 2020. aasta otsuse peale kaebuse nõudega 13. veebruari 2020. aasta otsus tühistada.
- 12 Halduskohus jättis 3. augusti 2020. aasta otsusega selle kaebuse rahuldamata, välja arvatud lapse C osas. Selle kohtuotsuse põhjendused on järgmised:

„[...] haldustoimiku ühestki dokumendist ei nähtu, et ministri otsuse tegemise päeva, s.o 13. veebruari 2020. aasta seisuga oleks Kreeka ametiasutused andnud lapsele [C] pagulasseisundi. Nimelt märgivad Kreeka ametiasutused oma 12. veebruari 2020. aasta e-kirjas just nimelt, et [nad] lubavad direktiivi 2008/115/EÜ artikli 6 alusel kõikidel pereliikmetel siseneda oma territooriumile, põhjendades oma nõusolekut sellega, et perekonna liikmetele „1-7“, st kõikidele pereliikmetele peale [lapse C] – kes on nimekirjas kaheksas – on antud pagulasseisund. Lisaks märgib valitsuse esindaja oma vastuses sõnaselgelt, et lapsele [C] ei ole veel ametlikult pagulasseisundit antud ja et see antakse talle Kreekasse tagasipöördumise korral alles pärast seda, kui haldustoimingud selleks on tehtud. Seetõttu tuleb asuda seisukohale, et laps [C] ei ole rahvusvahelise kaitse saaja, vaid rahvusvahelise kaitse taotleja, kusjuures riigi pool ei ole ka andnud mingit õiguslikku alust oma kinnitustele, et lapsele antakse automaatselt pagulasseisund, kui tema vanemad on selle seisundi saanud. [...] vaidlusalune otsus tühistatakse osas, milles see puudutab [last C] [...]“

Halduskohus lükkas tagasi teised väited, millega kaebajad väitsid, et neil on materiaalseid ja meditsiinilisi raskusi ning on oht, et Kreekas satuvad nad elamistingimustesse, mida võib samastada ebainimliku või alandava kohtlemisega.

- 13 Kreeka ametiasutused kinnitasid 27. augustil 2020, et kaheksa pereliiget võetakse Kreeka territooriumile tagasi ning et saabumisel ja pärast registreerimist saab laps C elamisloa, mis on samaväärne teiste pereliikmete elamisloaga, ning ta võib saada samu soodustusi, mis antakse Kreekas rahvusvahelise kaitse saajatele.

Kreeka ametiasutuste kiri on sõnastatud järgmiselt:

„As already mentioned in your email, the competent national authorities have conceded in readmitting the ... family of Syrian nationals (all 8 members), according to art. 6 of Directive 2008/15/EC, on the grounds that all family members, with the exception of the minor [C], born in Luxemburg on..., were granted refugee status by the Greek Asylum Authorities and provided with residence permits valid from ... to ...

With reference in particular to the [latter], [C], we would like to inform you that as family member of beneficiary of international protection, he shall receive, upon

the arrival of the family to Greece, at the request of his parents and the production of the child's birth certificate, a residence permit with the duration of the validity of the permit of the beneficiary, and shall be entitled to all the benefits referred to in Articles 24 to 35 of the Directive 2011/95/EU, in line with the national legal framework [...]“,

- 14 Minister tunnistas 8. detsembri 2020. aasta otsusega (edaspidi „vaidlustatud otsus“) lapse C rahvusvahelise kaitse taotluse vastuvõetamatuks põhjendusel, et lapsele antakse pagulasseisund Kreekas. Otsuse põhjendused on järgmised:

„[...] tuleb meenutada, et ministri 13. veebruari 2020. aasta otsusega tunnistati kogu perekonna kohta esitatud rahvusvahelise kaitse taotlused vastuvõetamatuks, kuna teile on antud Kreekas rahvusvaheline kaitse.

[...]

Kuna Tribunal administratif (halduskohus) otsustas tühistada üksnes ministri otsuse selle osa, mis puudutab teie poega [C], siis tuleb rõhutada, et teie ülejäänud seitsme pereliikme esitatud rahvusvahelise kaitse taotluste raames tehtud vastuvõetamatuks tunnistamise otsus on jõustunud ja tänaseks täitmisele pööratav.

Tuletan siiski meelde, et 12. veebruaril 2020 kinnitasid Kreeka ametiasutused esimest korda Luksemburgi ametiasutustele, et nad väljastavad teie pojale elamisloa teie tagasipöördumisel Kreekasse.

Kreeka ametiasutused [...] täpsustasid [...] 27. augustil 2020 seoses teie Luksemburgis sündinud pojaga, et talle antakse teie elamisloaga samaväärne elamisluba ja et talle antakse kõik pagulasseisundiga seotud eelised Kreekas vastavalt direktiivi 2011/95/EU artiklitele 24–35.

Lõpuks, 4. novembril 2020 kinnitasid Kreeka ametiasutused neile saadetud vastuvõtmispalve raames, mis puudutas üksnes teie poega [C], Dublini III määruse alusel taas, et [C] saab kõik pagulasseisundiga seotud õigused pärast teie Kreekasse saabumist ja lihtsalt vanemate taotluse alusel. Lisaks keeldus Kreeka Vabariik tema tagasivõtmisest Dublini III määruse alusel, kuna teil on juba pagulasseisund ja [tagasivõtmine] Kreekasse kogu perekonna, sealhulgas [C] suhtes, on juba otsustatud.

[Järelikult on 18. detsembri 2015. aasta seaduse artikli 28 lõike 2 punkti a) alusel teie poja [C] rahvusvahelise kaitse taotlus samuti vastuvõetamatu [...].

Sellele lisaks on loomulikult lapse parimates huvides ja seega [C] huvides elada ja kasvada oma vanemate juures, et vastavalt säiliks perekonna ühtsus tema jaoks. Teil aga ongi nimelt kohustus lahkuda riigist Kreekasse ning seetõttu on selgelt [C] huvides jääda oma vanemate juurde ja minna teie väljasaatmisel Kreekasse teiega kaasa, seda enam, et Kreeka ametiasutused on andnud talle ametliku ja

selgesõnalise tagatise, et tal on rahvusvahelise kaitse saaja staatusega kaasnevad õigused.

Lõpuks tuleb märkida, et meie käsutuses olevatest andmetest ei nähtu, et teie või teie poeg peaks kartma ebainimlikku ja alandavat kohtlemist Euroopa inimõiguste konventsiooni artikli 3 või Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 4 tähenduses.

[...]“.

- 15 Kaebajad esitasid 28. detsembril 2020 Tribunal administratífle (halduskohus) kaebuse selle otsuse tühistamiseks.

IV. Arutelu

1. Kaebajate argumendid

- 16 Kaebajad väidavad, et nad on kurdi rahvusest süürlased. Kreekas nad väidetavalt soovitud kaitset ja turvalisust ei leidnud. Neil tuli rahvusvahelise kaitse taotlejana väidetavalt leppida äärmiselt algeliste elamistingimustega ning nad kaotasid selle staatuse saamise korral igasuguse õiguse majutusele. Nad elasid väidetavalt sellises puuduses, et neil tuli toitu otsida restoranide prügikastidest. Nende lapsed ei saanud koolis käia. Neid väidetavalt rünnati nende kurdi rahvusesse kuulumise tõttu. Kui lapsel [D] diagnoositi vähk, olid nad sunnitud viima ta haiglasse 350 kilomeetri kaugusele oma elukohast. Lapse ravi ajal, mis kestis mitu kuud, olid nad väidetavalt sunnitud ööbima parkides ja tuttavate juures. Pärast kuid kestnud ootamist, et neile antaks uus majutus, kartes, et neil tuleb elada tänaval, ja kuna B oli rase, otsustasid kaebajad tulla Luksemburgi. Nende laps [D] sai Luksemburgi saabumisel ravi, oli seejärel onkoloogilisel jälgimisel ning tema haigus taandus.
- 17 Õiguslikult väidavad kaebajad, et on rikutud 18. detsembri 2015. aasta seaduse artikli 28 lõike 2 punkti a, millega on direktiivi 2013/32 artikli 33 lõike 2 punkt a riigisisesele õigusele üle võetud. Nende poja C juhtum ei kuulu nende sõnul selle õigusnormi alla, mis on väidetavalt kohaldatav ainult juhul, kui asjaomane isik on saanud rahvusvahelise kaitse. Pealegi ei ole ühtegi tõendit selle kohta, et talle antaks Kreekasse saabumisel selline kaitse, kuna elamisloa andmise tingimuseks on asjatoimetuste tegemine nende endi poolt. Lisaks, isegi kui eeldada, et nad teevad vajalikud asjatoimetused, ei ole Kreeka ametiasutused võtnud sõnaselget kohustust see staatus anda, vaid ainult mainisid võimalust saada õigused, mis kaasnevad rahvusvahelise kaitse saaja staatusega. Lõpuks tähendaks C väljasaatmine Kreekasse seda, et kõik õigused, mis tulenevad tema rahvusvahelise kaitse taotleja staatusest, eelkõige õigus tema taotluse individuaalsele läbivaatamisele, kaotaksid kasuliku mõju.
- 18 Seejärel rikub vaidlustatud otsus väidetavalt Dublini III määruse artikli 21 lõiget 1, kuna minister oleks pidanud kaaluma lapse C tagasisaatmist selle

määruse alusel, kuna Kreekas ei ole tal rahvusvahelist kaitset, vaid teda peetakse ainult rahvusvahelise kaitse taotlejaks.

- 19 Kaebajad väidavad, et rikutud on EIÕK artiklit 3 ja harta artiklit 4, kuna Kreeka on „*süsteemsete vigade prototüüpiline näide*“. Nad tuginevad sellega seoses 21. jaanuari 2011. aasta kohtuotsusele *M.S.S. vs. Belgia ja Kreeka* (CE:ECHR:2011:0121JUD003069609), milles EIK nende sõnul otsustas, et rahvusvahelise kaitse taotlejate vastuvõtmise tingimused Kreekas kujutavad endast kohtlemist, mis on vastuolus EIÕK artikliga 3 ja harta artikliga 4. Nad tuginevad selles suhtes ka Euroopa Kohtu 19. märtsi 2019. aasta kohtuotsusele Ibrahim jt (C-297/17, C-318/17, C-319/17 ja C-438/17, EU:C:2019:219) ning kohtuotsusele Jawo (C-163/17, EU:C:2019:218).
- 20 Lisaks on vaidlustatud otsus nende sõnul vastuolus harta artikli 24 sätetega. Nende sõnul oleks C parimates huvides, et tema taotlus vaadataks läbi Luksemburgis. Minister väidetavalt ei põhjendanud oma otsuse proportsionaalsust. EIK otsustas oma 21. detsembri 2001. aasta kohtuotsuses *Şen vs. Madalmaad* (CE:ECHR:2001:1221JUD003146596), et avalike huvide ja lapse parimate huvide kaalumisel tuleb arvesse võtta kolme tegurit: lapse vanus, olukord päritoluriigis ja lapse sõltuvus vanematest. See kohus täpsustas nende sõnul seda lähenemist oma 3. oktoobri 2014. aasta kohtuotsuses *Jeunesse vs. Madalmaad* (CE:ECHR:2014:1003JUD001273810). Väidetavalt oleks C parimates huvides jääda koos oma perekonnaga Luksemburgi. Kaebajad toovad siinkohal põhjenduseks teiste pereliikmete haavatavuse, traumad, mida keskkonnavaheetus võib põhjustada nende lastele, ja materiaalse puuduse, millega tuleks kogu perekonnal Kreekas toime tulla. Lõpuks väidavad kaebajad, et nende väljasaatmine ise võib rikkuda harta artiklit 4. Nad viitavad sellega seoses 16. veebruari 2017. aasta kohtuotsusele *C. K. jt* (C-578/16 PPU, EU:C:2017:127, punkt 68), milles Euroopa Kohus otsustas, et haigusest – olgu see siis füüsiline või psüühiline – tingitud kannatused võivad kuuluda EIÕK artikli 3 kohaldamisalasse, kui neid muudab või võib muuta hullemaks kohtlemine, mille eest võib ametiasutusi vastutavaks pidada.
- 21 Lõpuks tuleb nende sõnul esitada Euroopa Kohtule eelotsuse küsimused, mille sõnastus võiks olla järgmine:

„1. Kas [direktiivi 2013/32/EL] artikli 33 lõike 2 punktiga a on liikmesriigil lubatud tunnistada rahvusvahelise kaitse taotlus vastuvõetamatuks põhjusel, et teine liikmesriik annab talle tagatise, et ta annab asjaomasele isikule, tingimusel et isik täidab vajalikud formaalsused, elamisloa ja [direktiivi 2011/95/EL] artiklitega 24–35 tagatud õigused?

2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kas otsus kohaldada või mitte direktiivi 2013/32/EL artikli 33 lõike 2 punkti a lapse suhtes tuleb kehtetuks tunnistada või kas tohib selle kehtetuks tunnistada lapse õiguste rahvusvahelise õiguse alusel, eelkõige lapse õiguste rahvusvahelise konventsiooni ja lapse õiguste komitee kohtupraktika alusel?“

2. Ministri argumendid

- 22 Minister palub kaebuse rahuldamata jätta. Esiteks põhineb vaidlustatud otsus väidetavalt 18. detsembri 2015. aasta seaduse artikli 28 lõike 2 punktil a. See säte ei ole kohaldamatu ainuüksi seetõttu, et laps C ei ole veel Kreekas ametlikult rahvusvahelist kaitset saanud, kuna seda kaitset ei saanud Kreeka ametiasutused talle anda lihtsalt seetõttu, et ta viibib Luksemburgi territooriumil. Lisaks võtsid Kreeka ja Luksemburgi ametiasutused nõuetekohaselt arvesse lapse parimaid huve. Kuna A ja B said rahvusvahelise kaitse Kreekas, on nende lastel, isegi kui nad on sündinud pärast selle seisundi andmist, *de facto* sama kaitse. Kreeka ametiasutused tunnistasid tema sõnul nimelt sõnaselgelt, et C ei ole rahvusvahelise kaitse taotleja, vaid tal on selline kaitse, kusjuures tema vanemad peavad lihtsalt tema haldusliku seisundi seadustama. Kreeka ametiasutused ei võtnud Dublini III määruse alusel Luksemburgi ametiasutuste esitatud lapse C vastuvõtmise taotlust vastu põhjusel, et last tuleb pidada rahvusvahelise kaitse saajaks. Minister viitab sellega seoses Kreeka ametiasutuste 4. novembri 2020. aasta ja 27. augusti 2020. aasta e-kirjadele. Viimati nimetatud kirjas viitavad need ametiasutused rahvusvahelise kaitse saajale antud õigustele ja direktiivi 2011/95 sätetele, mis tema sõnul tõendab, et nad peavad C-d rahvusvahelise kaitse saajaks.
- 23 Teiseks tegi minister põhjendatult esimese otsuse kogu perekonna kohta, et vältida lapse parimate huvide põhimõtte rikkumist. C huvides ei oleks mitte jääda Luksemburgi territooriumile, vaid minna koos oma perega Kreekasse, kus on kõik teised pereliikmed rahvusvahelise kaitse saajad. Liikmesriigi kohtupraktika kinnitab, et alaealise lapse rahvusvahelise kaitse taotluse kohta tehakse otsus, isegi juhul, kui ta on sündinud Luksemburgis, selle järgi, kuidas on lahendatud tema vanemate taotlus.
- 24 Seoses väitega, et on rikutud EIÕK artiklit 3 ja harta artiklit 4, viitab minister tribunal administratifi (halduskohus) 3. augusti 2020. aasta kohtuotsusele, milles otsustati, et kaebajatel ei ole ohtu, et neid Kreekasse tagasipöördumisel koheldaks viisil, mis on nende sätetega vastuolus. Ükski tõsine argument ei võimaldaks asuda seisukohale, et lapsele C võiks isiklikult osaks saada niisuguse kohtlemine.

V. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu hinnang

- 25 Sisuliselt palutakse kaebajate välja pakutud teises küsimuses selgitada, kas käesolevas asjas on rahvusvahelise kaitse taotluse vastuvõetamatuks tunnistamise otsus kooskõlas harta artikliga 24, milles on sätestatud lapse parimate huvide põhimõtte liidu õiguses.
- 26 Kohus tuletab meelde oma 3. augusti 2020. aasta kohtuotsust, milles ta tuvastas, et ministri 13. veebruari 2020. aasta otsuse vastuvõtmise päeva seisuga ei tõendanud miski, et Kreeka ametiasutused oleks andnud C-le pagulasseisundi, ega ka seda, et lapsele antakse pagulasseisund automaatselt, kui see staatus on antud tema vanematele.

- 27 4. oktoobri 2018. aasta kohtuotsuses Ahmedbekova (C-652/16, EU:C:2018:801, punkt 68) otsustas Euroopa Kohus: „*Tuleb märkida, et direktiivis 2011/95 ei ole ette nähtud pagulasseisundi või täiendava kaitse seisundi niisugust laiendamist selle isiku pereliikmetele, kellele niisugune seisund on omistatud. Direktiivi artiklist 23 tuleneb nimelt, et direktiiviga on liikmesriikidele üksnes pandud kohustus kohandada oma riigisisest õigust nii, et kõnealuse seisundi saaja pereliikmed direktiivi artikli 2 punkti j tähenduses võiksid juhul, kui nad isiklikult ei vasta selle seisundi saamise tingimustele, taotlema teatud hüvesid, mille hulka kuuluvad näiteks elamisloa väljastamine või võimalus tööd või haridust saada ja mille eesmärk on säilitada perekonna ühtsus*“.
- 28 Sellest tuleneb, et rahvusvahelise kaitse saaja pereliikmed ei saa sama seisundit automaatselt, kuigi praktikas saavad nad samad eelised, mis on selle kaitse saajal.
- 29 Kreeka ametiasutused möönsid oma 27. augusti 2020. aasta kirjas, et laps C ei ole nende riigis rahvusvahelise kaitse saaja, ning märgivad, et ta võib saada elamisloa ja direktiivi 2011/95 artiklites 24–25 nimetatud eelised, tingimusel et tema vanemad seda taotleavad ja et nad esitavad lapse sünnitunnistuse.
- 30 Lisaks ei viita miski sellele, et Kreeka õiguses on ette nähtud, et rahvusvahelise kaitse saajate alaealistele lastele antakse automaatselt pagulasseisund. Kreeka ametiasutused täpsustavad üksnes, et laps C võib saada samad eelised, mis on antud tema vanematele, märkimata sõnaselgelt, et talle antakse pagulasseisund.
- 31 Seega ei saa minister 18. detsembri 2015. aasta seaduse artikli 28 lõike 2 punkti a range kohaldamisega vaidlustatud otsust vastu võtta. Nimelt ei andnud Kreeka ametiasutused C-le pagulasseisundit ning nende 27. augusti 2020. aasta kirja järgi ei kavatse nad anda talle pagulasseisundit tema nende territooriumile saabumisel. Nimelt viitavad nad üksnes eeliste, mis antakse rahvusvahelise kaitse saajatele.
- 32 Kohtuasjas Bundesrepublik Deutschland (C-720/20) on neljas Euroopa Kohtule esitatud eelotsuse küsimus sõnastatud järgmiselt: „[...] kas [...] võib alaealise lapse ühes liikmesriigis esitatud rahvusvahelise kaitse taotlust pidada vastuvõetamatuks vastavalt direktiivi 2013/32/EL artikli 33 lõike 2 punktile a seda analoogia alusel kohaldades ka siis, kui mõni teine liikmesriik on andnud rahvusvahelise kaitse küll mitte lapsele endale, aga tema vanematele?“
- 33 Erinevalt Saksamaa ametiasutustest, kes tegid selles kohtuasjas otsuse Dublini III määruse alusel, tegid Luksemburgi ametiasutused käesolevas kohtuasjas otsuse 18. detsembri 2015. aasta seaduse artikli 28 lõike 2 punkti a alusel, millega võeti riigisisesse õigusesse üle direktiivi 2013/32 artikli 33 lõike 2 punkt a.
- 34 Kreeka ametiasutused kinnitavad, et Kreekasse saabumisel on C-l samad eelised, mis on antud tema pereliikmetele, kellel kõigil on selles riigis pagulasseisund. Kuna minister põhjendas vaidlustatud otsust asjaoluga, et lapsele C antakse selle staatusega seotud eelised, siis tuleb tõlgendada direktiivi 2013/32 artikli 33 lõike 2 punkti a sõnu „on andnud rahvusvahelise kaitse“ koostoimes direktiivi 2011/95 artikliga 23, mis käsitleb perekonna ühtsuse säilitamist, ja harta artikliga 24.

VI. Eelotsusetaotluse põhjendus

- 35 Liikmesriigi kohus on kohustatud tagama liidu õigusnormide täieliku õigusmõju, jättes vajaduse korral kõik riigisisese õiguse sätted kohaldamata.⁵
- 36 Käesoleval juhul otsustab tribunal administratif (halduskohus) asja viimase astmena. Kohtul tuleb tõlgendada direktiivi 2013/32 artikli 33 lõike 2 punkti a sõnu „*on andnud rahvusvahelise kaitse*“. Kuna kaebajate ülejäänud väited on asjakohased vaid juhul, kui minister võis vaidlustatud otsust põhjendada 18. detsembri 2015. aasta seaduse artikli 28 lõike 2 punktiga a, millega võetakse riigisisesse õigusesse üle direktiivi 2013/32 artikli 33 lõike 2 punkt a, on see tõlgendus kohtule otsuse tegemiseks vajalik.

VII. Eelotsuse küsimus

- 37 Tribunal administratif (halduskohus) palub Euroopa Liidu Kohtul teha eelotsus järgmise küsimuse kohta:

kas direktiivi 2013/32/EL rahvusvahelise kaitse seisundi andmise ja äravõtmise menetluse ühiste nõuete kohta artikli 33 lõike 2 punkti a koostoimes direktiivi 2011/95/EL (mis käsitleb nõudeid, millele kolmandate riikide kodanikud ja kodakondsuseta isikud peavad vastama, et kvalifitseeruda rahvusvahelise kaitse saajaks, ning nõudeid pagulaste või täiendava kaitse saamise kriteeriumidele vastavate isikute ühetaolisele seisundile ja antava kaitse sisule) artikliga 23 ning samuti Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 24 võib tõlgendada nii, et sellega on lubatud tunnistada vastuvõetamatuks rahvusvahelise kaitse taotlus, mille on esitanud lapsevanemad oma alaealise lapse nimel ja eest muus liikmesriigis (käesoleval juhul Luksemburgis) kui see, kus on eelnevalt antud rahvusvaheline kaitse ainult lapsevanematele ning lapse õdedele ja vendadele (käesoleval juhul Kreekas), põhjusel, et selle riigi ametiasutused, kes andis neile rahvusvahelise kaitse enne nende lahkumist ja lapse sündi, tagavad, et lapse saabumisel ja teiste pereliikmete tagasipöördumisel saab see laps elamisloa ja samad eelised, mis on antud rahvusvahelise kaitse saajatele, ilma et need ametiasutused siiski kinnitaksid, et lapsele isiklikult antakse rahvusvahelise kaitse staatus?

⁵ 9. märtsi 1978. aasta kohtuotsus (106/77, EU:C:1978:49).